

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250

PIK LXXXVII. Ч. 167.

ДЖЕРЗІ СІТІ ІНЮ ЙОРК.

ЧЕТВЕР, 31-го ЛИПНЯ 1980

ЦЕНТІВ 25 CENTS

JERSEY CITY and NEW YORK.

THURSDAY, JULY 31, 1980

No. 167. VOL. LXXXVII.

ЗВЕРНЕННЯ

ПРЕЗИДІНТ СЕКРЕТАРІАТУ СВІТОВОГО КОНГРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ З ПРИВІДУ 50-ЛІТТЯ ХАРКІВСЬКОГО ПРОЦЕСУ СВУ-СУМ ТА РОЗГРІВУ УАПЦ

Цього року завершилося пів століття від Харківського процесу, що почався 9-го березня 1930 року й закінчився 19-го квітня цього ж року висноженням драконського вироку членам СВУ-СУМ, обвинуваченим у підготовці до повалення чужої комуністичної влади в Україні.

Харківський судовий процес проти членів СВУ-СУМ започаткував нову хвилю терору й погрому свідомого українства, що був стосований з різною нагнатою за весь час російсько-більшовицького панування в Україні і триває до сьогодні. Завданням Москви на процесі в Харкові було скомпromітувати саму ідею української незалежності, закидаючи їй різні вигадані злочини, носії цієї ідеї знеславити та знищити. Після вбивства Симона Петлюри, Москва руками українських комуністів започаткувала Харківський процесом генеральну атаку на рештки української самобутності так у світському, як і церковному житті.

Части українського відродження і державного будівництва ще були живі в народі, а жорстока окупаційна дійсність, що під фірмою УССР намагалася зробити Україну беззастережним засаєм Москви, ще яскравіше підкреслювала цінність втраченої державної незалежності та потребу змагу за її повернення. Відновлена в 1921 році Українська Автокефальна Православна Церква (УАПЦ) ще діяла явля, але всяка політична думка, що не хотіла миритися з офіційною лінією Імперського московського центру та його експансії в Україні, мусіла заховатися у підпіллі.

Із відходом під натиском московсько-більшовицьких сил поза межі України, уряд УНР залишив підпільним центром боротьби українського народу проти накиненої совєтської влади та привезеного з Москви уряду УССР Врхство Української Державності, яке у 1924 році було перейменовано на Спілку Визволення України (СВУ), а її складовою частиною для охоплення молоді стала Спілка Української Молоді (СУМ).

Завданням, яке собі ставили СВУ-СУМ, було — в існуючих умовах під совєтською дійсністю — охопити всі відтинки українського життя, світського й церковного, та маючи під своїм впливом усі складові частини українського національного організму, підготувати український народ до остаточної боротьби за свою незалежність.

Виконання руху СВУ-СУМ, було нормальною закоморністю в житті українського народу, що в боротьбі за політичну суверенність і незалежність програв битву чи биття, але не хотів програти війни. Для цього треба було звести бій за духову настанову українського народу, поширюючи свій вплив на всі верстви українського народу, на весь народ.

СВУ-СУМ відкидали засади комуністичного інтернаціоналізму та класової боротьби і на їх місце голосили гасло Симона Петлюри: "Держава над партіями, нація понад класами". Ставши на такий широкий базис державного будівництва, метою СВУ-СУМ — як зізнавали підсудні — було: "визволити Україну з-під совєтської влади, відірвати її від Росії та створити з неї незалежну республіку з демократичним устроєм та з гарантією всіх громадянських свобод".

Від тинної боротьби за українську державність проминуло менше ніж 10 років і зрозуміло, що в Україні багато чого ще нагадувало своє, українське славне минуле. Щоб з ним остаточно розпрощатися, його висміяти, знеславити і докорінно знищити, для цього було влаштовано Харківський процес 1930 року. На лаву підсудних посаджено 45 визначних світських і церковних діячів, з академіком Сергієм Єфремовим як провідником СВУ, студентом Миколою Павлушким як керівником СУМ та професором Володимиром Чехівським як представником Української Автокефальної Православної Церкви (УАПЦ). Тисячі інших заарештованих у зв'язку з розкриттям СВУ-СУМ не було притягнуто до жадної судової відповідальності; їх знищено без суду. І хоч офіційно судили в Харкові 45 світських і церковних діячів, в дійсності процес відбувався над цілим українським народом. Більше того, на лаву підсудних посадили саму ідею української самобутності і державної незалежності з наміром, при допомозі режисерів з ГПУ, її скомпromітувати, як ворожу українському народові, і протиставити їй привезену з Москви, московську експансію УССР, як єдину прогресивну державу українського народу і тільки з союзи зі старшим братом.

У боротьбі за душу народу Москва та її експансія в Україні не могли покласти Української Церкви. Її судили на процесі СВУ-СУМ у Харкові 1930 року, судили традиційну християнську Україну в особах провідників відновленої в 1921 році Української Автокефальної Православної Церкви та засудили на розгром і знищення. Жертвою терору впадо понад 30 єпископів УАПЦ разом з митрополитом-мучеником Василем Липківським, сотні духовенства та тисячі вірних. Хвиля терору досягла широкого кола українського народу: науковців, письменників і поетів, учителів, кооперативів, агрономів, студентів, працівників промислу, військовиків, журналістів і багато інших. Щоби зламати свободолобний дух українського народу та при самому корені підняти його змагання-протесту до вільного життя, Москва організувала в роках 1932-33 в Україні штучний голод; жертвою цього голоду впади мільйони українських селян, а осталих при житті загнано в кріпакське колгоспне ярмо.

Сьогодні з перспективи проглядає літ кожний може підтвердити, що ані кривава ліквідація СВУ-СУМ, ані розгром УАПЦ, ані штучний голод, ані розгул євжовини не змогли спинити ходу українського народу до волі. Український народ усвідомлює, що він не може жити в кріпакське ярмо.

(Закінчення на стор. 4)

Кетскільським горам загрожує небезпека

Гантер, Н.Й. — Висунений декілька років тому проєкт побудови атомової електростанції в серії Кетскільських гір недалеко Гантеру знов став актуальним. Електричний уряд стейту Нью-Йорку (ПАСНУ) повернувся до свого давнішого проєкту викупити в тому районі понад 3,000 акрів землі й побудувати атомоелектричний комплекс для обслуговування стейту та для відпровадження електроенергії до інших стейтів.

Йдеться про обшар, на якому відносно згущено живуть українці. Велика частина з них закупила або побудувала тут домівки на вакації, чи навіть цілорічні.

створено громадські осередки, поширено культурну діяльність, здвигнено декілька церков, з яких церква у Гантері стала атракцією численних туристів. Втрата цих усіх здобутків була б великою втратою для цілої української громади.

Власне тому українці північної частини Кетскіль включилися в акції проти реалізації тх планів. В суботу, 9-го серпня, в граді в Гантері відбудеться зустріч українських громадян тих околиць для обговорення положення й намічення протизаходів. Зустріч почнеться в год. 7-мій вечора. Близькі інформації в цій справі подає Христина Овад, тел. (518) 622-3251.

Знову заповідається гарний кінець тижня на Союзівці

Союзівка. — Кінець тижня — п'ятниця, субота і неділя, з 1-го до 3-го серпня, на чарівній гористій оселі Українського Народного Союзу заповідається гарною погодою і цікавими імпрезами. Так у п'ятницю увечері буде тут забава при звуках оркестри Богдана Гриняка із співом української популярної й танцювальної музики Ігора Раковського.

В суботу вранці розпочинається тенісний турнір у подвійних грах, що закінчиться на другий день в неділю, по обіді.

Увечері в суботу о годині 8:30 співатиме бас-баритон Метродіант Опері в Нью-Йорку, відомий і популярний український співак, Андрій Добрянський. Виступить теж співак Роман Осадчук, тенор. Акомпанює, відомий і знаменитий, Тома Гриньків. Після концерту знову забава під супровід оркестри „Союзівки" під

Андрій Добрянський
керівництвом Аліка Худольця, співає Ігор Раковський. Конференція на всіх програмах — Аня Дидик. В неділю — виставка образів славного українського мистця Михайла Мороза.

О. Продивус прийнятий до хору „Норман Любоф"

Омага, Небраска. — Олександр М. Продивус, член і соліст відомого вокального ансамблю „Кобзарі", був прийнятий в склад 24-членного хору „Норман Любоф", який роз'їжджається зі своїм турне по 52-ох містах Америки.

Цей хор існує вже довгі роки і втілюється великою популярністю. За своєю якістю він знаходиться на 5-му місці поміж іншими мандрівними хорами світу. О. Продивус зачне свої виступи з хором у Нью-Йорку від 26-го вересня ц. р., а закінчить їх у Сейлсбурі, Мериленд, 8-го грудня.

О. Продивус, син Олександра і Ярослава Продивусів, батько якого є головою місцевого Відділу УККА і секретарем 356-го Відділу УНСоюзу Т-ва „Карпати" у цьому місті — є відомий із своїх сольових виступів в українському хоровому ансамблі „Кобзарі", який також виступав на Союзівці.

О. Продивус є студентом по вивченні вокальної музики в університеті в Омазі. Поза ним багато вокальна діяльність, бож він виступав напроміж трьох сезонів в Опері Омаги та оперо-

Олександра М. Продивуса

вому театрі при університеті, а також у сольових партіях церковних хорів. І-го квітня м. р. відбувся його речитатив у місцевому університеті, де він при акомпаньяменті акордіону Юліана Кличинського, виконав сольові партії світових композиторів та українські народні пісні і композиції.

О. Продивус є членом 356-го Відділу УНСоюзу, секретарем місцевого Відділу УККА та активним членом місцевої громади.

Появився новий журнал

Нью-Йорк. — У липні цього року надруковано перше число ілюстрованого журналу — квартальника „Наш Літопис", на сторінках якого є перегляд із української літератури, історії, мистецтва, театру і побуту.

Журнал цей виходить в Нью-Йорку і видає його редакційна колегія у такому складі: Константин Шонк-Русич — редактор, Алла Цивчинська — літературний редактор та Осип Старостяк — фотограф.

У цьому 37-сторінково-

му журналі, який відкривається поезіями Святослава Караванського, Бориса Александрова і Тараса М. Гриця, є ще статті таких авторів, як: К. Шонк-Русича, Юрія Хорунжого, Ш. К., Зельді Штерн (по англійськи), рецензія д-ра О. Соколинського, нарис Михайла Островерхи, й інші.

Журнал в ціні 3-ох доларів можна замовляти, написавши на адресу: „Our Litopys", 13 East 7-th str., New York, N.Y., 10003.

ШАХА ПОХОВАНО В ЄГИПТІ З УСІМИ ПОЧЕСТЯМИ

Каїр, Єгипет. — Похорон шаха Мохаммеда Рези Падша, який за життя носив трітій титул „короля королів", „світла ариян" і інші, відбувся без блеску численних делегацій, очолених президентами й міністрами та генералами, але супроводили його тіло тисячі маси простих єгиптян на чолі з президентом Анваром ель-Садатом, який виказав пошану й лояльність покійному шахові до останньої хвилини.

Труна, в якій спочивало тіло шаха, була прикрита червоно-біло-зеленим прапором Ірану та золотим імперським орлом і спочивала на гарматному возі. В гурті учасників похорону, який не перевищував 200 осіб, були тільки найближчі друзі й найближча родина — були ко-

лишній президент ЗСА Річард Ніксон і колишній грецький король Константин. Похорон очолював президент Садат оточений найближчою родиною шаха. Під пекучим сонцем при температурі около 100 степенів Фаренгейта похоронний похід пройшов більше як милью від палати Абдіна до мошеї Аль Ріфаї під оклики зібраних єгиптян „Аллах є великий".

Коли складали тіло в мошеї три гармати віддали 21 вистрілами, а сто кадетів єгипетських військових шкіл потрійними вистрілами з рушниць останній салют шахові. Згідно з іранським звичаєм тіло витягнуто з труни і зложено на дно відкритої могили, зверненим на схід. Найстарший син шаха вложив йому під голову подушку наповнену піском з Ірану.

Президент обіцяє дати в справі брата

Вашінгтон. — Відповідаючи на серйозну ситуацію, яка витворилася у зв'язку зі співпрацею його брата Біллі з лівійськими урядовими чинниками та виявленні контактами Білого Дому з ним, президент Картер зложив у вівторок, 29-го липня, письмову заяву перед пресою у цій справі.

„Американський нарід заслуговує на вичерпні відповіді на питання, які виникли з приводу моїх акцій у зв'язку з пов'язаннями мого брата з Лівією. Я сподіваюся якнайкорше мати нагоду відповісти на будь-які запити на кожному легальному форумі. Всім, хто з ним співпрацює в Уряді, я дав інструкції повністю співпрацювати з ясу-

ванні акцій адміністрації в тій справі. З початку наступного тижня я виготовлю й передатим Сенатській підкомісії звіт. Я також готовий дати відповіді персонально. Цей свій звіт я опублікую і дам відповіді пресі у запитих зв'язаних з ним".

Пресовий секретар Джоді Павел наголосив, що Біллі Дім хоче ту всю проблему якнайкорше з'ясувати й закінчити. Сенатор Бірч Бей, голова сенатської підкомісії для перевірки тієї справи, виявив радість з того приводу, що Президент готовий перед нею зложити свої висноження, але висловив сумнів, чи це дасть змогу зробити перед 4-м жовтня, коли Сенат піде на відпустку.

У світі

ПОХОРОН ПРЕЗИДЕНТА Ліванської пресової організації Ріада Тага в місті Гермілі на схід від Бейруту перемінюється в побовище. Ворогуючі зі собою відділи різних організацій, релігійних, політичних і приватних почали атакувати себе взаємно в розгари похорону. Найвищі державні достойники на чолі з дотеперішнім прем'єром Селімом аль-Госсом, який минулого тижня подався до димісії й новономінованим прем'єром Такієддіном Солемом мусили ховатися в готелях, а сирійські окупаційні частини мусили перебратися їхню охорону. Причиною вбивства Ріада Тага були релігійні суперечки. Він належав до секти шіїтів і шіїтські бойки прибули на похорон, проти них виступили бойові групи, які підтримують зв'язки з Іраком. Нанісень влучилися в боротьбу палестинці і християнські міліціонери. Нараховано тільки 14 вбитих з огляду на те, що бойки вживали тільки легку зброю. Зате багато більше ранених.

ДВА ОСТАННІ АМЕРИКАНСЬКІ РЕПОРТЕРИ втекли з Ірану в товаристві трьох англійських телевізійних операторів. Всім їм грозив арешт з боку іранських революційних комітетів, які останню розпочали пошуків погоню за чужинцями. Після того, як іранські газети виступили проти них, вони зголосилися до міністерства закордонних справ за опікою, однак міністерство повідомило їх, що не вислі ї дати. Один з них писав для Вашингтон Посту, а другий для Лос Анджелес Таймс. І Джозеві Россові з Вашингтон Посту і Дойлсові Мек-Манусові з Лос Анджелес Таймс іранська преса закинула, що вони займаються шпигунством.

ПАНІ РОЗАЛІЯ КАРТЕР, дружина президента Картера, взяла участь в інавгурації президента Перу Фернандо Бельянде Террі. Після 12 років військового режиму в Перу відбулися вибори, в яких Бельянде Террі вийшов переможцем і тепер військовики передали йому владу. Крім представників ЗСА в інавгурації взяли участь представники інших американських держав, як також президент Іспанії Адольфо Суарес. У своїй промові президент Террі накреслив напрямки політики Перу на найближчий час. Свобода думки й слова, вільна преса, пошанування й захист людських прав, змагання до соціальної справедливості й доброту населення будуть тими віхами, які визначуватимуть політику нового режиму Перу.

ВИМІНА АМАБАСАДОРАМИ між Англією і Савдійською Аравією відбувається у найближчому часі після відкликання амбасадорів обидвох країн. Савдійська Аравія відкликала свого амбасадора з Англії після висвітлення на англійських кіноекранах фільму, в якому представлено різні сторінки савдійського життя, а в першу чергу суд і смерть савдійського князя, яку було засуджено і страчено за любовне пов'язання із жінчиною просто-го роду, що його обов'язуючий закон забороняв. Савдійські урядові чинники протестували проти висвітлення того фільму, але англійський уряд заявив, що згідно з обов'язуючими в Англії законами уряд нічого в тій справі зробити не може. Тоді Савдійська Аравія відкликала свого амбасадора з Лондону, а лондонський уряд був змушений зробити те саме.

МОСКВИЧІ ДЕМОНСТРУЮТЬ ПРОТИ ПОЛІЦІЇ

Москва. — Вулиці Москви стали сценою небувалої події у тому місті, а саме відкритої демонстрації сотень і тисяч москвичів проти виступів місцевої поліції. Поштовхом до тієї демонстрації став похорон відомого письменника Володимира Висоцького. В. Висоцький, колишній в'язень совєтських тюрем і концентраційних таборів, належав до дисидентів, але у своїх виступах він завжди був поміркований і не давав владі підстави до повного переслідування. Вмер він на серцевий удар.

У Москві, як звичайно, у всіх справах останнє й вирішальне слово має поліція. І цим разом поліція видала суворі заарештування, які позбавляли москвичів нагоди віддати останню пошану популярному письменнику й акторові авангардного театру Таганка. Людей зібралося кількадесят тисяч — дехто нараховував около 30,000 — а кінна поліція замикала їм доступ до площі перед театром, де мав відбутися похоронний обряд. Зібрані обкидали поліцію й побудовані нею барикади квітами й вінками, які вони принесли зі собою, і вимогли на керівників похорону, щоб ті вивисили

великий портрет померлого на фронтоні театального будинку, а їхнім окликом „гандба" під адресою поліції не було кінця. Коли ж відділ кінної поліції в числі понад двадцять кіннотників вдерся поміж маси людей і зачав їх розганяти кінними, витворилося таке замішання, якого Москва давно вже не бачила.

У похороні й випадках на вулицях Москви брала участь у першу чергу молодь, серед якої Висоцький був дуже популярний. Але не бракувало також старшого покоління, представників наукового й мистецького світу. Всі актори театру Таганки на чолі з директором та численні керівники інших театрів також узяли в похороні участь. Після відправлення тіла на місце вічного спочинку на Ваган-популярному письменнику й акторові авангардного театру Таганка. Людей зібралося кількадесят тисяч — дехто нараховував около 30,000 — а кінна поліція замикала їм доступ до площі перед театром, де мав відбутися похоронний обряд. Зібрані обкидали поліцію й побудовані нею барикади квітами й вінками, які вони принесли зі собою, і вимогли на керівників похорону, щоб ті вивисили

До пізньої ночі після тих випадків поліція блокувала вулиці впроблизу площі, на якій міститься театр Таганка, оподалік стояли пожежні машини, а люди ходили гуртками й обговорювали скандальну поведінку поліції, а зокрема її командування.

В Америці

НА ПРЕЗИДЕНТА КАРТЕРА ВЕДЕТЬСЯ наступ „на три шляхи" вже перед Демократичною конвенцією, щоб змусити його до так званої „відкритої" конвенції, тобто, щоб він погодився звільнити делегатів від їхнього обов'язку голосувати на нього вже на першому балоті, як це диктують висліди правоборів, які він виграв. Як знаємо, Джиммі Картер має понад дві тисячі делегатів, що повинні голосувати за нього, при потрібній кількості — 1,666 делегатів, щоб дістати номінацію Демократичної конвенції вже в першому голосуванні. У випадку ж „відкритої" конвенції всім делегатам служимте право голосувати за тим, за ким вони самі схочуть. С чутки, що Президент і Комітет перебірок Картера поборюватимуть таке намагання Картерових противників.

В ІНТЕРВ'Ю НА БАГАМАХ один багатій, що ховається від закону ЗСА через якісь неправні свої фінансові потягнення, визнає перед демократичним сенатором з Аризони Деннісом ДеКонсіні, що це він, Роберт Л. Веско, влаштував справу „позички" грошей для брата Джиммі Картера Біллі від держави Лівії наважисше, щоб скомпromітувати Президента з почуття помсти, яке цей фінансист-ізог мав до Джиммі Картера. Йдеться про суму 220 тисяч дол., яку Біллі Картер начебто позичив у Лівійських своїх „приятелів", і що створило дуже прикрі ситуацію для його брата — Президента.

ХОЧ РЕСПУБЛІКАНСЬКА КОНВЕНЦІЯ ВЗЯЛА під обстріл межу швидкості автомобілів на шосейних американських дорогах — 55 миль на годину, і хоче повернутися знову до „добрих старих часів", коли вільно було їхати швидкістю 65 і більше миль на годину, то секретар транспортації з Адміністрації президента Джиммі Картера підрахував, що цей закон швидкості (не вище 55 миль на годину) зберігає річно п'ять тисяч людських життів, які інакше були б втрачені на дорогах у автомобільних випадках. Закон теж ошаджує країні 3,4 бильона галлонів бензину річно.

ВОРОГИ ПРЕЗИДЕНТОВОГО ДОРАДНИКА д-ра Збігнева Бжезінського аж не тямлять себе з радости, що головний дорадник у справах державної безпеки без відома Державного департаменту відбував будинок відомі розмови з високими урядовцями країни Лівії, щоб рятувати яких з „гарячих вод" президентового брата Біллі Картера. На думку цих антагоністів визначного полка-американця, він зробив непоправний промах, — пише „Ю. С. Нюз енд Ворлд Ріпорт" з 4-го серпня.

ГУБЕРНАТОР СТЕНТУ КАЛІФОРНІ Джеррі Бравн розпочав знову свою президентську кампанію, але цим разом не на цьогорічні вибори, від яких він сам відмовився на початку передвиборчої кампанії, а націлюючись на 1984 рік. Протягом наступних двох років він має намір часто відвідувати столицю країни для перерізних розмов з законодавцями, а з 1982 року, коли вже закінчиться його губернаторський термін, він розпочне передвиборчу кампанію „а ля Реген", організуючи ладу дорадників і подорожуючи по всій країні, щоб його призначення було постійно „в світлі рая".

ПРИГАДКА

Пригадаємо всім ВІШ Передплатникам „Свободи", що з днем 1-го червня ц. р. одержують англійський „Український Тижневик" тільки ті передплатники щоденника, які вислали заповнення і належну передплату „Українського Тижневика". Для вигоди тих передплатників, які бажають одержувати „Український Тижневик", але ще не вислали такого заповнення і передплату, помістимо в цьому числі відповідний формуляр, що його можна вирізати і переслати вищомованому разом з чеком передплати до Адміністрації „Свободи".

СВОБОДА SVOBODA

FOUNDED 1983

Ukrainian newspaper (SECD 530-420) published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918

Статті, дописи, підписані авторами, не несуть відповідальності Редакції. Редакція застерігає собі право в потрібні виправляти і скорочувати надіслані матеріали. Незамовлені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, допущивши задрісовану коверту з відповідною поштовою оплатою — За зміст оголошень Редакція не відповідає

І підплата на рік — \$30.00, на півроку — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНСоюзу 65¢ м.с. За кожну зміну адреси — 50¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Франція і право політичного азилу

Право політичного азилу є осягнене традицій, що його практикують усі, або майже всі, демократичні держави Заходу. Це значить, що політичні втікачі, які втікають від переслідування у своїх власних країнах, користуються цим правом. Навіть політичні атентати користувалися таким правом, і їх навіть не видавали уряди запризначених держав, коли їм грозила кара смерті після видачі.

Франція, зокрема після революції в 1789 році, стала відомою із свого „права політичного азилу“. Це право підтвердив на днях французький президент Валері Жіскар д'Естен після засідання кабінету. Однак, він додав, що Франція не толерує будь-яких терористичних актів і з боку політичних втікачів, яким дозволено жити у Франції. Він закликав французький народ відрізнити „між тим (правом), що охороняє втікачів і переслідуваних від того (права), що поширює методи ненависті до інших, бо це протидіє законам і традиціям Франції“.

Без сумніву, президент Жіскар мав на думці хвилю терористичних актів, які потрясли Францію в останніх тижнях, а саме вбивство чужинськими втікачами колишнього сирійського прем'єр міністра, Сала аль-Бітера, та спробу замаху на Шагпура Бахтияра, колишнього опозиційного лідера і т. п.

Питання права азилу важливе тому, що тоталітарні і авторитарні уряди вдаються до метод поривання своїх політичних втікачів. Прикладів на це багато. Біль 1740 року гамбурзький сенат (Німеччина) видав московському цареві Андрію Войнаровському, небажачему Івана Мазепи; царські агенти намагалися привати о. Аганія Гончаренка, українського православного священика в Каїро і Олександрів, в Єгипті (біля 1862 р.). У 1920-их роках агенти ГПУ пірвали у Франції російських генералів Кутепова і Міллера, а в 1934 році гітлерівський уряд видав Варшаві Миколу Лебеда, провідника ОУН.

Відомо також, що в 1945 році совєтський уряд передав ген. Айзенгаєвський список 20-ох українських визначних провідників у Західній Німеччині, яких Москва окреслила як „воєнних злочинців“. Річ зрозуміла, американський Уряд не визнає совєтської дефініції права політичного азилу. Але, на жаль, американське і британське командування в Європі, негайно після закінчення Другої світової війни поголовно видавало більшовикам військові частини армії ген. А.Власова, козацького корпусу, та тисячі невинних „переміщених осіб“, багато з яких знищили більшовики та їхні комуністичні лакеї без будь-якого судового процесу.

Цим самим підтвердження Францією права політичного азилу є будучим новиною, бож у боротьбі проти тиранії політичні дії можуть розраховувати на право захисту у Франції та в інших країнах Заходу, які дали визнають це важливе право.

Дописи з життя громад, установ, організацій чи осіб мають бути не довше за три сторінки машинопису, писані через два інтервали і лише на одному боці листа паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками й писати розбірливо. Дописи слід надіслати до десяти днів після відбуття даної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи й правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища, не скорочуючи їх. У випадку англійських імен чи назв треба дати в дужках і їх.

Омелян Прицак

ЩО ТАКЕ ІСТОРІЯ УКРАЇНИ?

(Доповідь, виступлена 17-го травня 1980 року на відзначенні 30-ліття УВАН у ЗСА)

(3)

У більшості західноєвропейських народів держава і нація/народ — ідентичні. Як відомо протягом багатьох століть не було в Україні своєї держави; у різні часи переставала існувати не тільки т. зв. історична тяглість, але навіть історична свідомість народу. Навіть наша національна назва змінилася. Що тут прийнято як одиницю досліджу?

Грушевський, спадкоємець українського народництва XIX ст., іскраво висловив своє ставлення у своїй цитованій лекції у львівському університеті із 30-го вересня 1894 року. Він говорив: „Народ, маса народна, зв'язує її (окремі історичні періоди, О. П.) в одну цілість і єсть, і повинний бути альфою і омегою історичної розвідки. Він — з своїми ідеалами й змаганнями, із своєю боротьбою, поспіхом і помилками — єсть єдиний герой історії. Зрозуміти його стан економічний, культурний, духовий, його пригоди, його бажання й ідеали — єсть мета нашої історії. Політично — громадський устрій (держави) звичайно не відповідав тим ідеалам. Свій чужий, він ніколи, чи майже ніколи, не був авторитарний відповідно ним, і громада з урядом стояли один проти одного не тільки в період давній. Устрій державний (держави) по всі часи цікавий нам переважно тим, оскільки він впливав на стан народу, оскільки сам підпав впливу громад і оскільки відповідав її бажанням і змаганням. І культура, що розвивалася в верхніх верствах народу, цікава нам головним чином не так сама по собі, як тим, що відбивалася в її загально-народному. Отже народ — це головна вісь, з якою ми повинні координувати свої вислідки“.

Тоді створюється прірва поміж різними українськими політичними середовищами, прірва, яка виключає не тільки якусь спільну дію в справах загальнонаціональних чи болях спробу узгодження політичних думок, але виключає також навіть якісь розмови на тему актуальних питань нашої політики. Витворюється така проста комічна ситуація, коли потягнення „інших“ критикується й відкидається не тому, що їх потягнення мають в собі щось негативного, а тому, що їх зробив політичний противник.

Один приклад такої ситуації: недавно представники екзильного уряду УНРРеспубліки підписали з польським екзильним урядом спільну українсько-польську декларацію. Орган ОУН-мелниківів не критикував ані самого факту підписання декларації, ані її змісту, але вважав за негативне, що ту декларацію з українсько-боку підписав український екзильний уряд, до якого ОУН-мелниківів перебуває в стані опозиції.

Є в нас одна категорія розходжень, яка, на мій погляд, є абсолютно неприпустимою серед політично чи навіть морально вироблених суспільств. Мова тут про розходження персонального характеру. Діяти якоюсь однією політичною групою чи установи підлягають таким нападам, навіть очорнюванням з боку діячів інших груп, що створюється шкідлива атмосфера.

Протягом майже тижня після закінчення конвенції Республіканської партії у Детройті, американська преса не перестала коментувати про спробу Генрі Кіссінджера та колишнього президента Джералда Форда створити „коаліцію“ з Роналдом Регеном, яка могла б була довести до ослаблення посту американського президента, або навіть до його знищення.

На жаль, ті, які були втягнені в пошукові справи, про те не говорять. Відомо тільки, що Реген хотів установити Дж. Форда своїм заступником для „вирятування бальоту“, цебто ідеально дібраних людей для керування Америкою. Шойно нагла поява Регена на конвенції перед його прийняттям номінації, під час якої він заявив, що між ним і колишнім президентом Фордом не ділилося до порозуміння у справі його кандидатури на віцепрезидента Америки, виявила нагальний відступ Регена від „коаліції“.

Ряд визначних американських коломуністів, на основі різних розмов, повідомлень та заяв, в унісон визнає, що догадання Форда не тільки протиконституційні, але що вони прямо вдаряють в саме ядро американської політичної системи.

Наприклад, відомі американські коломуністи Ровленд Еванс і Роберт

Микола Липинський
Президент УНРРеспубліки в екзилі

СТАН УКРАЇНСЬКОЇ ВИЗВОЛЬНОЇ СПРАВИ

(3)

віть спільних розмов, зустрічей чи дискусій. Тоді одним неможливо не те що зустрічатися, а навіть вітатися з іншими.

Інша атмосфера

Це якесь взаємне виключення. Чому в нас не може запанувати інша атмосфера, а саме: хтось вважає, що інший поступив неправильно, недоцільно, навіть шкідливо, але це не значить, що треба зривати між собою не тільки особисті (в багатьох випадках навіть приятельні) взаємини, але всі політичні стосунки, і то часом просто до смерті. Такого немає в інших суспільствах західного світу (Англія, Німеччина, Франція, ЗСА і т. д.), в яких найбільш політичні противники зустрічаються між собою, дискутують, обмінюються думками, а часом навіть перебувають у приятельних персональних взаєминах.

Про усунення такого політичного „клімату“ повинна б подбати українська преса, окремі журналісти, чи відповідальні представники суспільства. На жаль, в нас пресові органи часто самі спричиняються до загострення цієї, на мій погляд, зайвої шкідливої кат-

Володимир Душин

НЕВДАЛА СПРОБА

Новак, пишуть, що Форд не тільки домагався поділу влади з Регеном (як „копрезидент“, тобто „співпрезидент“, що є явно протиконституційним домаганням), але він також домагався призначення Кіссінджера державним секретарем, а Алена М. Грінспана секретарем скарбу. Він також хотів повної контролю над Крайовою Радою Безпеки та Департаментом Оборони, як і висував ряд інших прерогатив.

У тієї кошмарної метушні Кіссінджер відіграв першу роль, і його промова на конвенції виразно казувала на те, що він ставить свою кандидатуру на цей високий державний пост.

І хоча він намагався затерти враження про своїх попередніх політичних потягненнях, одним із яких було — „посунути взад марево ядерної війни“, а теж його заклики до посилення американських оборонних позицій.

Проте одне Кіссінджер завоював, що його промова була виглошена перед твердими республіканцями-консервативними, які роками проклинали його як

горі розходжень поміж українськими політичними середовищами і їх діями.

Є, проте, інші розходження, які мають досить глибоке політичне чи ідеологічне значення, які всі так, на мою думку, не повинні б створювати непримиримих прірв. Назву кілька з них.

Свого часу розповсюджувався серед українців погляд, що ані війна з СССР, ані революція не можуть братися в рахунок, а тому шлях до, якщо не здійснення нашої мети (відновлення суверенності нашої соборної держави), то принаймні до „покрашення умов“, в яких перебувають наші землі на батьківщині, може йти лише через лібералізацію чи демократизацію режиму в СССР.

Інші, — зокрема політична концепція, якої тримався Державний Центр УНРРеспубліки в екзилі і його діячі чи більшість з них, — вважали, що шлях до відновлення нашої суверенної державності іде через остаточний революційний вибух серед поневоленого Московського народу, у тому числі і серед українців, в наслідок чого прийде до розвалу російсько-совєт-

кої імперії і стане можливим й оте „покрашення умов“, якого ми, звичайно, всі прагнемо.

Тепер гострота дискусії на зазначену тему проминула, або й зовсім ушухула, бож хіба всім „відкрилися очі“, що жадна лібералізація чи демократизація тоталітарного режиму в СССР неможлива. Проте й тепер нам (тим, що голосять свою концепцію упадку тоталітарної імперії шляхом революції — може, що не з шовкито виключено і під цю пору, і в наслідок зовнішнього конфлікту СССР, але, не доведи Господи, без ужиття стратегічної ядерної зброї) закидають, що ми бавимося „революційними фразами“ і вважаємо, що революція вже от-от вибухне.

Неслушний закид

Але це зовсім неслушний закид. Зокрема я не раз твердив, що отой кінцевий революційний вибух мусить „назріти“. Але для „назрівання“ революційного вибуху потрібно, так би мовити, утримувати „революційну атмосферу“.

Без цього, якби революція вже „назріла“, ми, українці, не будемо до неї готові, як не були в році 1917, і втратили б нову можливість, яка може не швидко вже трапилася б.

(Продовження буде)

останньої хвилини, тобто до розбиття „коаліції“ Регена і Форда, не зуміли зорієнтуватися, до чого така спілка могла б довести.

Повернувшись у минуле, коли це ще Кіссінджер за президенту Ніксона і Форда був державним секретарем, кожен собі, мабуть, пригадає, з якою великою погордою він відносився до Регена та його консервативної політики. Шойно тепер, чи то за порадою Форда, чи з його власної ініціативи — щоб реставрувати себе на великого політичного стратега, д-р Кіссінджер старався вскопити на триюмфальну колісницю Регеновського успіху, знову вхопивши віжки американської закордонної політики, яку він вів із сумнівними наслідками за часів урядування у Білому Домі Ніксона і Форда.

Відомий коломуніст „Нью Йорк Таймсу“ Антоні Люїс пише, що найбільш характерним аспектом намагання замаху на концепцію американської президентури є роль Кіссінджера, та його намагання „рятувати“ Америку від згубливої політики Картера. Однак довідники Регена бачили його намагання в іншому світлі, й тому Реген зрівняв дальші переговори з Фордом.

державного козацького бунтарства, ані окремих культурно-національних демократичних українських змагань“.

І тільки основно, визволившись з накинутаго нам сідла нашого занепаду погляди про себе, як про якісь до державного життя нездарний, нічно бутуючий і нічно покритий полународом, — тільки усвідомивши собі весь розмах нашої історії, широкі державні, організаційні замісли предків наших, ми можемо зрозуміти поодинокі діла тих предків, згідно з правдою — якувою — оцінити факти нашої минуштини“.

Липинський був не тільки історик, але соціолог та філософ. У своїх „Листах до братів хліборобів“ він багато уваги присвятив філософії історії, питанням влади і зв'язаного з ним волюнтаристичного творення нації.

Націю він розумів у французькому значенні і клас знав різницю поміж термінами нація і держава, а крім того — територія, так як — після нього — свідомість території зобов'язана існування нації.

На увагу заслуговує трикутник Липинського, базою якого (трикутника) є нація/територія (вова ж „дїяла“, лівим раєм є держава („батько“), а правим — громадянством („мати“); остання поділена на горизонтальні стани і вертикальні класи. Територія продукує активну меншість — аристократію/провідну верству/еліту, що являє собою владу над державою, яка знає, як і через закон володіє громадянством.

Вирозуміння Липинським до української історіографії концепції держави як основного елементу історичного процесу, викликало правдиве потрясіння. Нове покоління істориків, в тому ж учні Грушевського, зразу перейшли на тори вказані Липинським. „Українська історіографія на переломі“ (1924) — оцей заголовок відомої розвідки Івана Крип'якевича (1883-1940), що перефразовує ключовий твір Липинського „Україна на переломі“ — говорять сам за себе.

Іван Крип'якевич (1883-1940) почав випускати у 1925 році („1931“) серію прекрасних статей під провокаційним заголовком: „Студії над державою Богдана Хмельницького“. Степан Томашівський (1875-1930) по-

ЗА ВІДРОДЖЕННЯ ТРАДИЦІЙ

Відновлення традиційних вартостей у всіх виявах нашого життя стає шораз сильнішою потребою. Стосується це кожної ділянки, а в першу чергу нашого пребогатого на традиційні вартості релігійного життя. З традиційного багатства черпають красу і силу, як Українська Церква так і Українська Православна Церква і інші релігійні громади.

Митрополит Вінніпегу і всієї Канади Андрій, голова Української Православної Церкви в Канаді видав Послання до Української Православної Церкви в Канаді і до Української Автокефальної Православної Церкви в Австралії, в якому спеціально наголосив велику роль, яку в наших Богослужбах відіграє хорівий спів получений зі співом усіх присутніх.

„Пильно приглядаючись та відгукуючись в наше церковно-релігійне життя наших громад, ми мусимо звернути особливу увагу на участь вірних у всіх церковних богослужбових. Жива участь вірних у богослужбенні оживляє і спонукує до ширшої молитви, що кожного наближує до Господа Бога“.

Ми повинні молитися так, як молилися наші батьки, діди і прадіди, віру яких ми перейняли, зберігаємо і племасмо.

Ми свідомі того, яку ве-

лику роль у нашій Святий Церкві виконують наші славні хори. Вони є прикрасою наших богослужб. А тому б'ємо про них як найбільше.

У ранній християнській Церкві участь у церковному співі приймали всі присутні. Що ж торкається церковних звичаїв в Україні, то маємо свідчення, що і в нашій Українській Православній Церкві адавину водночас з хорівим співом поширювався також загальний спів.

Отже, ідучи назустріч потребам поглиблення нашого церковно-релігійного життя, БЛАГОСЛОВЛЯЮ ЗАПРОВАДЖЕННЯ В НАШИХ ЦЕРКВАХ ЗАГАЛЬНОГО ЦЕРКОВНОГО СПІВУ, бо він є одним з могутніх середків, який оживлює та спонукує до ширшої молитви, наближаючи до Бога.

Мистецтво хорового співу відіграло величезну роль в нашому культурному процесі. На жаль, останнім часом помітний його занепад в житті української діаспори. І тому звернення Владики Митрополита Андрія особливо на часі. Хоч Владика у своєму посланні говорить тільки про хорівий спів в церкві, що самозрозуміле. Його заклики стосуються на ділі до нашого хорового мистецтва взагалі. Крайня пора звернути на нього більшу увагу й оживити його в нашому житті.

Лицємірство, якому немає меж...

У київській газеті „Радянська Україна“, за відомленням совєтського пресового агентства ТАСС, появилася вістка під промовистим заголовком „Спасибі вам, радянські воїни“, в якій подано, що в погодженні з афганським урядом, здійснюється виведення на територію СССР деяких військових частин, перебування яких у Афганістані тепер не є необхідним“.

У зв'язку з цією подією в Кабулі зібрався представники командування афганської армії, місцеві та закордонні журналісти, щоб бути свідками церемонії — „проводів однієї з радянських частин“. — інформувала ТАСС. Перед присутніми виступили афганські військові старшини, „висловивши щире подяку Радянському Союзові, який відкупував на неординарні прохання афганського уряду і подав допомогу афганському народові, ставши в обороні — передвтручанням іззовні, здійснюваного імперіалізмом США та лєкнськими гегемоністами з території Пакистану та Іраку“.

Із лицємірною фразеологією виступив також начальник головного політичного управління Народних збройних сил ДРА, Голь Ака, який розмовляючи з кореспондентом ТАСС, підкреслював, що „обмежений контингент“ совєтських військ, який залишилися у Афганістані — „успішно виконує

свою інтернаціоналістську місію — місію миру. На кожному кроці під час церемонії „проводів“ з афганського боку зазначувало, що „воїни постійно відчували руку братської допомоги радянських воїнів“.

Що поспішно відтовзував ТАСС, щоб швидко про це довести „радянському народові“.

Іншим прикладом совєтського лицємірства може послужити подія, описана в цій же газеті, а саме інформація про постанову Пленуму Центрального Комітету КПС, що відбувся 23-го червня ц. р. у Москві. У цій постанові сказано, як звичайно, і про „гонку зброєної імперіалістської Заходу і ЗСА, про „антирадянську пропаганду“ у тих країнах, про економічні санкції ЗСА і відмову взяти участь в Олімпійських ігрищах у СССР, а з цим пленум ЦК схвалив, що СССР не піддається „провокації“ ані Заходу, ані ЗСА і далі „віdstоюватиме курс за збереження миру, в той же час даючи відсіч імперіалістичним домаганням“. Водночас із цими заявами пленум, взявши до уваги „підірвні дії з-за рубежу“ — „повніть“ схвалення „важкі заходи“ (тобто насправді агресію) щодо подання „всєбічної допомоги Афганістану“. Агресію в Афганістані в цей сам спосіб розтлумачував зібраним на пленумі у своїй

(Закінчення на стор. 4)

дав свою синтезу української історії до 1569 року з державницької точки погляду, беручи як базу українську територію (1919). При тому він ставився виявляти „духа“ української історії або так званих трьох провідних ідей.

„Перша ідея“, — писав він, — „впливає з відічного контакту між культурно-лісовою і степовою половою нашої землі й має на меті з одного боку охорону від степових хвиляк, із другого здобування землі... До 14 в. вона — боротьба була загально беручи дефеєзивна, описіла переважав офеєзива, у XVIII в. закінчується вона перемогою над степом...“

Друга ідея української історії впливає із політико-культурної суперечності Заходу і Сходу, якого підкладом церковні окремішності католицизму і православ'я... Політичний вплив цього контрасту мав на національній боротьбі між народністю польською й українською... Синтез в цій амаганню супротивних течій являвся у авторстві окремого національно-культурного і політичного характеру українців, який сполучав в собі поодинокі прикмети обох основних типів в одну органічну цілість...“

В основі третьої ідеї України лежить політико-господарський контраст Півночі і Півдня, скріплений окремішністю расовою і культурною. Ся суперечність слідила від найдавніших часів, одначе до національної самосвідомості прийшла вона найпізніше з усіх, бо щопісля 19 в., після переходу більшості українських земель під панування Московщини...“

Степ, Поліччя, Московщина — отсе трикутник історично-політичного розвитку України“.

У двадцятих роках творя Липинського ще доходили (хоч з деяким застереженням) до Києва. У своїй творчій автобіографії („Мій творчий шлях української історії“, 1964) Олександр Ольгобий (народжений 1899) свідчить, що він зацікавився з „Україною на переломі“ десь у 1922-му році, „і довго спрашивав на мене величезне враження“.

(Продовження буде)

25-річний ювілей „Бобрівки“

Під час церемонії піднесення прапорів на „Бобрівку“

Цього року „Бобрівка“, табір українських пластуників біля Гартфорду, Конн., відзначив перше чвертьстоліття свого існування. Сотні українських пластунок і пластуників пройшли через нього протягом цих 25-ти років. Набиралися вони тут фізичних сил, а ще більше характеру, дружності й підстав групового життя, навчаючи історію українського народу, творили малюнки, але здоровий національний гурт. Ті, які першими колись — роки тому — заклали цей табір, пластунали в ньому, навчалися чесної людини, громадянина, патріота свого народу, сьогодні відомі громадяни, професіоналісти на керівних постах, дітями нашого життя. Діти декого з них самі вже пластуни в цьому таборі, горнуться до нього.

Цьогорічний табір — ювілейний. Сто п'ятдесят дев'ять дітей! Еге-ж! Як на малий табір з особливим індивідуальним підходом до кожної дитини, вивченням її характеру й можливостей і застосуванням персонального контакту — це насправді багато! Від малих шкравців, що ще вперше в своєму дитячому житті відірвалися від своїх мам, і тужно їм тужно, до заправлених і загартованих „таборних характерників“, що „все знають“, усього поприбували, з неодолюючої печі хліб їли — як, де вони хваляться на своєму 10-му, 12-му році життя й „нічого не бояться“, ні мавки в „Амазонці“, це не та Амазонка, що десь там далеко в Бразилії, звідки до „Бобрівки“ добилася сестричка Надя, а перед тим її сестричка Оля — але тут-таки ця „Амазонка“, що обливлася великим луком великої посмілки табору, — ні вовка в лісі, якого ще ніхто до тепер не бачив, ні навіть серпока, яких тут не бракує.

Табір чотири: новачок і новачки, юнаків і юначок. Новачки мають гасло, яке їм дуже подобалося „Воля пташка“, бо і вони „на волі“, це вперше в їхньому житті. Без тепла матері, без маминого дбайливого ока й татового наглядку, ставлять перші кроки у вільні але тверде життя. А новачки таборують цього року під повним глибоким змісту гаслом „Смолоскипи рідного краю“. Дівчата юначки мріють „Про руту дивом куту“, юнаки намагаються сил і гарту, мужності й розуму під прапором „В похід до волі“.

Загальний командант усіх таборів пл. сен. з 1-го Куреня ім. О. Тисовського Володимир Лучань. Скільки споминів навіває це прізвисько тут на „Бобрівці“! Пластуни з Куреня „Хмельниченки“ переводять обидва хлоп'ячі табори. Адміністрацію завідує пл. сен. Юрій Катренко, координатором є ст. пл. Андрій Пришляк. Команданткою новачок є ст. пл. Надя Ретська, а юначок — ст. пл. Юлія Теслюк. Новачками командує ст. пл. Марко Левський, а юнаками старші пластуни Ярослав Станчак, Володимир Бакалєвч і Володимир Мисків. За здоров'я дбає і хворим опікується медсестра пл. сен. Соня Платош.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
пошукує
студентів на вищих роках коледжу
і грантів
НА ВИШКІЛ
як продавців Братського
життєвого забезпечення
Добра платня і всі бенефіти.
Звертатись до:
Іван О. Філіс, тел.: (201) 451-2200

Срібний ювілей оселі „Діброва“ в Детройті

Біля 40 миль на північний захід від Детройту розміщена, за окресленням покійної вже письменниці д-р Софії Парфаноу, „Чарівна Діброва“. Хвилястий терен, кришталевисте озеро, багата рослинність, немало рідкісних квітучих дерев, різноманітне птаство та чотириногі постійні мешканці — зайці, лиси, сноти тощо — становлять красу 120-акрової „Діброви“.

Вже повних 25 років „Діброва“ служить численній українській громаді метрополії Детройту своєму затишному красуно не тільки для відпочинку та розваги, але вона стала осередком суспільно-громадського життя метрополії у літньому часі. Влітку тут накреслюються плани суспільної активності наших установ, які звичайно реалізуються в осінньо-зимовому сезоні.

Тут, у „Зеленому Ярі“ (дар „Діброви“ для Пласту) виховується пластова молодь — майбутні господарі „Діброви“. У цьому „Зеленому Ярі“, в особливих красі своєю, будовою, каплиці, протягом цілого сезону линує до стін Всевишнього Господа Служби Божі із закінченням благальною піснею — „Боже, нам єдність подай“.

На площі посеред оселі відбуваються зльоти та інші святкування, заплановані під голим небом, а побіч на просторій спортивній площі від ранньої весни до пізньої осені відбуваються змагання дружин спортивного т-ва „Черник“ із різними дружинами інших національностей.

Широке озеро — улюблене місце купелі не тільки водного птаства, але багатьох відвідувачів, зокрема молоді й діти. Рибалки не рідко чваняться чималою здобиччю — уловом різної риби. За озером на 85 парцелях живуть постійні й сезонні мешканці „Діброви“, вони ж — ядро майбутньої громади. В мотелях внутрі „Діброви“ літніки проводять свої вакації. Влітку життя кипить. Взимку „Діброва“ служить багатьом для улюбленого зимового спорту.

Громадянство метрополії Детройту цілком розуміє значення „Діброви“, тому їй належить її цінити. Тож зовсім ясно, чому в неділю, 22-го червня, так імпозантно відбулося відзначення її 25-річчя.

Ювілейний комітет під головуванням мгра Олександра Серафима запланував дводенне святкування. У суботу, 21-го червня, у вечірніх годинах були аттракції для молоді з заба-

У СВІТЛУ ПАМ'ЯТІ

Вшановуючи світлу пам'ять померлих дорогих осіб, на українській студії в Гарвардському університеті пожертували:

Семен Темченко з синами, Борисом і Марком — 250 дол., замість квітів на могилу дружини і матері бл. п. ГАЛИНИ ТЕМЧЕНКО.
Андрій Ченга — 200 дол., в пам'ять мамі бл. п. КАТЕРИНИ з МОСКАЛИКОВИХ ЧЕПІГ.
Д-р Теодор і Міра Залучки — 100 дол., в пам'ять бл. п. Д-РА КЛИМА МЕЛЬНИКА.
Христина Блаженко — 100 дол., замість квітів на могилу тети бл. п. ОСИПИ ГРЕНЬКІВ.
Ярослав і Ольга Дужі — 100 дол., в пам'ять бл. п. ТЕОДОЗІЯ ГУНДІЧА.
Анна Дорофєв — 100 дол., в пам'ять чоловіка бл. п. ВАСИЛЯ ДОРОФЄЯ.
Ярослав Коноплад — 100 дол., Ярослав і Стефанія Дуби, Всеволод Гладчук, сусідні п-ва Цісарука — по 25 дол., Лада Прокоп, М. Басядинський, Н. Н. — по 20 дол., Богдан і Світлана Кордуби, Микола й Олена Климишини, Степан і Явдоха Климишини, Степан і Іванна Білі — по 10 дол., в пам'ять бл. п. Д-РА АРХИПА ЦІСАРУКА.
Марія Сташинська, Олена Кос, Дарія і Ярослав Винники — 100 дол., замість квітів на могилу тітчиного брата бл. п. Д-РА БОГДАНА КАРАНОВИЧА.
Д-р Ігор і Арієта Захарі, — 50 дол., замість квітів на могилу бл. п. СТЕПАНА ЧАЙКОВСЬКОГО.
Лесі і Євген Литвишескі — 30 дол., замість квітів на могилу бл. п. ТЕОФІЛА БАЛАНДЮКА.
Леонід Романюк — 25 дол., замість квітів на могилу с. п. МАРІ БАЛЕЙ.
Марія Попадюк — 25 дол., замість квітів на могилу бл. п. ТЕОФІЛА БАЛАНДЮКА.
М-р Володимир і Марія Петришини — 25 дол., в пам'ять бл. п. ОДІ з ТРЕШНІОВСЬКИХ САВКИ.
Ярослав Гур — 25 дол., в пам'ять с. п. Д-РА ВАСИЛЯ МУЖА, мешканця бурс с. Миколаїв в Сокалі.
Богдан Рибак з родиною — 25 дол., замість квітів на могилу бл. п. СТЕПАНА КОЗІНЧУКА.
Крішнер Джан, Елізабет Мор — по 25 дол., Мона Шеркер — 20 дол., Мері Пилте — 15 дол., Марджорі Лазар — 5 дол., в пам'ять бл. п. ВОЛОДИМИРА АЛЕКСЕВІЧА.
Надія Стефанська — 15 дол., в пам'ять бл. п. МАРІ ГОРДЮК і 15 дол., в пам'ять бл. п. МАРІ БАЛЕЙ.
488 Відділ УНСОУ у Фінклі — 10 дол., замість квітів на могилу с. п. ДИМИТРА ВЛАДИМИРА.
Д-р і Пані К. А. Бракаріс — 10 дол., в пам'ять бл. п. ВОЛОДИМИРА АЛЕКСЕВІЧА.
Дякуючи Жертводавцям за пожертви, линею до Господа з молитовними проханнями, щоб дарма померлих вічним спокоєм і радістю.

ГОЛОВНА ЕКЗЕКУТИВА ОКУ

Володимир Дигдало. Приємним моментом було вшанування ентузіаста та повного опікуна „Діброви“ на протязі чвертьстоліття інженера Ярослава Вариводу. Як вияв пошани та вдячності йому вручено особливим способом виконаний образ повного виду „Діброви“. Згодом на естраді з'явився ансамбль молодих бандуристів під мистецтвом керівництва Петра Китаєстого. Бадьорі козацькі, а потім жартівливі пісні підносили настрій учасників, які гучним аплозмом нагородили виконавців.

В поплудневих годинах дружини копаного м'яча „Черник“ змагалися з німецькою „Гайдельберг“. Вислід 2:1 і 1:0 в користь „Черника“.

Змагунам і всім учасникам святкування заготовили апетитні смачні страви в кухні, що їх приготували пані спортивного т-ва „Черник“ (Р. Дигдало, Вася Гордінська й багато інших, які заслуговують на окрему вдячність).

Під вечір старші поверталися додому з гарними враженнями, молоді забавлялися далеко поза північ.

Срібний ювілей „Діброви“ перейшов вже до історії нашої громади, як одна з краще організованих та

мих імпрез у цій сезоні. А крім того в кожного залишилися ще цінна пам'ятка — 72-сторінкова ювілейна книжка — „Шуміла Діброва“. Честь і слава обидвом редакторам: 3. Томкові та М. Бажанському, що зуміли зібрати в цьому естетично виданому збірникові такі цінні матеріали, які з великою шкодою пропали б у людському забутті. Присмоною для ока є обкладинка роботи неперсвершеного мистця — Едварда Козака та його сина Юрія.

Не можна поминути ще одного позитивного явища ювілею, а саме, що він з'єднав ще більше прихильників і любителів „Діброви“. Це напевно використас цього річчя управа „Діброви“ для покращення її та ще більших вигод гостей. Багатонадний голова управи Роман Лазарчук при гармонійній співпраці цілого складу таких активістів, як д-р Ю. Ласка, О. Мисонг, м-р В. Баран, В. Гордінська, М. Глюмб, П. Семенен, Я. Ткачук і П. Фелоненко, та ініціативі теперішнього адміністратора проф. С. Княгиницького зуміють зrealізувати намічені плани для покращення цього дорогого „квітника Детройтської України“ — „Діброви“.

Василь Папій

ПОДЯКА

3 волі Всевишнього, дня 28-го квітня 1980 року відійшла у Вічність наша Найдорожча МАМА, БАБУНЯ І ПРАБАБУНЯ

ОКСАНА з СИРОТИНСЬКИХ АРТИМИШИН

Цією дорогою склалася найсердечнішою подяку та виразом нашої невимовної вдячності: Рідним, Приятелям і Знайомим, що так численно взяли участь у похоронних обрядах і всім Тим, які висловили своє співчуття.

Всім, які зложили квіти і пожертви на Служби Божі. Всім, які замість квітів на могилу Покійної зложили пожертви на Патріарший Фонд і на будівельний фонд Церкви св. архистратига Михаїла у Філадельфії, Па. Всеч. о. Митр. Зенонові Злочовському, крехові Покійної, за переведення похоронних відправ і заоружили та повні змісту прощальні слова.

Всеч. о. Іванові Пакушевцеві за співчуття у відправі Парастасу.

Голові Парофіяльної Ради п. Теодорові Кроцакові за сердечні прощальні слова після Парастасу.

Сестрицтву с. Анни за вмілу підготовку і приготування поминків.

Радіопрограмі Патріархального Товариства у Філадельфії „Голос Мирян“ за вістку про Покійну та оголошення жертводавців.

Похоронному заведенню П-ва Насевачів за вірцеве переведення похорону.

ПОЖЕРТВИ НА СЛУЖБИ БОЖІ зложили:

Юрій і Антоніна Аніюк, Пластовий Гурток „Барвінок“, Ярослав Бобинський, Ірина Бойчук, Володимир та Ірина Винницькі, Тит і Софія Геврики, Ольга і Стефан Голуби, Дора Горбачевська, Олена і Таня Господаревські, Марія Данилів, Іван Домбчевський, Михаїло і Валентина Дуцловіч, Іван і Тетяна Ільчишини, Стефан і Марія Ковалішини, Іванна Кривошук, Теодор і Галина Кроцаки, Юрій і Анна Лопатинські, Любомир і Софія Люби, Зенон Михалевський, Ольга Муссакоська, Осип і Надія Німчиновичі, Володимир Обущак, Омельян і Марія Ортинські, Галина Пакуш, Микола і Розалія Палюхи, Родина Петрі, Євгенія і Мирослав Подольки, Микола Процик, Д-р Юрій і Слава Рибакі, Михаїло і Марія Романів, Володимир і Софія Рудавські, Марія Сенейко, Д-р Ярослав і Оля Ставничі, Д-р Володимир і Дана Тимкевичі, Богдан і Христина Турченко, Дарія і Христина Черник.

ПОЖЕРТВИ НА ПАТРІАРШИЙ ФОНД зложили:

По 100 дол. — Юрій і Люба Артимішини, Богдан і Теофіла Артимішини.
50 дол. — Михаїло і Стефанія Звонки.
По 30 дол. — Софія і Іван Діздзюри, Стефан і Ольга Парубчанки.
По 25 дол. — Роман Артимішин, Юрій і Тетяна Данилові, Омельян і Марія Омешичкі, Антін та Ірина Рущицькі, Д-р Володимир і Дана Тимкевичі, Роман і Олександра Чавси.
По 10 дол. — Семен і Софія Михалішини, Антін Тимкевич.
5 дол. — Юлія Рудницька.

ПОЖЕРТВИ НА БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД ЦЕРКВИ СВ. АРХИСТРАТИГА МИХАІЛА зложили:

200 дол. — Д-ри Олександр і Зеня Черники.
100 дол. — Юрій і Люба Артимішини.
75 дол. — Олександра і Євген Фаріони.
По 50 дол. — Слава і Роман Банахи, Д-р Олександр, Ярослав і Катерина Фаріони.
По 25 дол. — Орест і Ксенія Клофаси, Д-р Мирослав і Люба Прокопи, Христина і Олександр Райтарівські, Д-р Володимир і Дана Тимкевичі, Дарія і Христина Черник, Максим і Патріція Черники, Олександра Чубата, Іван і Олександра Штром.
По 20 дол. — Ольга і Стефан Голуби, Дора Горбачевська, Д-р Лев та Ірина Кушнір, Анна і Юрій Попатинські, Зенон Михалевський, Ольга Муссакоська, Д-р Ярослав і Оля Ставничі, Нестор і Анна Суми.
По 15 дол. — Ольга Дядинок, Марія Сенейко.
По 10 дол. — Ярослав Бобинський, Іванна Бовцайло, Роман і Олена Горбачевські, Іван і Тетяна Ільчишини, Степан Ковалішини, Іван і Марія Кузевські, Іван Кулинич, Юрій і Анна Лопатинські, Зенон Маланчук, Наталія і Володимир Масюки, Володимир Обущак, Омельян і Марія Ортинські, Проф. Лев і Марта Шанковські.
По 5 дол. — Іван і Стефанія Вонси, Михаїло Дуцловіч, Іван і Стефанія Наконечні, Д-р Володимир та Ірина Процики, Володимир і Софія Рудавські.

Нехай Всевишній Господь винагородить Вас всіх сторицею.

ЮРІЙ АРТИМИШИН, син з Родиною
ОЛЕКСАНДРА ЧУБАТА, дочка з Родиною
ДАРІЯ ЧЕРНИК, дочка з Родиною
БОГДАН АРТИМИШИН, син з Родиною

ВЛАСНИКИ БУДИНКІВ, що їх більше або менше поруйнував загадковий землетрус в неділю 27-го липня, що потрусув аж 14 стейтів у Америці й частину Канади, з сумом довідалися, що забезпечення їхніх будинків не покривав шкоди, заподіяної землетрусом. Приблизно дві сотні будинків поруйновані в Мейфеллі, Кентакі, якраз 12 миль від епіцентру цього землетрусу. Тому, що в цих околицях про землетруси не було чути, люди не мають такого забезпечення своїх нерухомих власностей.

3 приводе перших роковин смерті
дуже Дорогого нам
бл. п. інж. Адріана Лапичака
складаємо 50 доларів
на потреби Жіночої Відбаванкової Дружини
„Чорноморської Січі“ в Ньюарку, Н. Дж.
СЛАВА ТА ОСТАП ОЛЕСНИЦЬКІ

У глибокому смутку повідомляємо Родину і Знайомих, що волею Всевишнього, відійшов від нас у Вічність, 28-го липня 1980 р. в Джерзі Сіті, Н. Дж., наш Найдорожчий

ЧОЛОВІК, БАТЬКО, ДІДО І БРАТ

бл. п.

ЮРІЙ ДУБЕЦЬКИЙ

проживши 65 років, народж. с. Чернево, район Мостиська, Україна.

ПОХОРОН відбудеться в середу, 30-го липня 1980 р. о год. 10-й ранку з похоронного заведення Riggio до церкви св. ап. Петра і Павла в Джерзі Сіті, в опісля на цвинтар Holy Cross N. Arlington, N.J.

Горем прибиті:

дружина — ЕВА
доньки:
ІРЕНА ВОКУН з чоловіком
МИХАЙЛОМ
МАРІЯКА ФЮРІ
внуки — МИХАЙЛО, ГРИГОРІЙ
І НАТАЛІЯ
сестри — ЕВРОЗИНА і МАРІЯ
з родинами в Україні
брати — АНДРІЙ і СТЕФАН з родинами
в Україні

наша Найдорожча ДРУЖИНА, МАТИ І БАБУНЯ

сл. п.

ТЕКЛЯ ТОВСТУХА
з дому ЛОТОЦЬКА

народжена в селі Стаїв, пов. Равська, Зах. Україна, донька с. п. Катерини і Йосипа Лотоцьких.

ПАНАХИДИ були відправлені 7-го і 8-го липня 1980 р. у похоронному заведенні Виндзор Чепел.

ПОХОРОН відбудеться в середу, 9-го липня 1980 р. з української католицької церкви св. Володимира й Ольги, на цвинтар Виндзор Меморіал Гарденс.

Спи наша Найдорожча вічним сном, а прибрана канадська земля нехай буде Тобі пером.

Горем прибиті:

муж — МИКОЛА
дочка — ОЛЬГА з чоловіком
внуки — БОГДАН, МИХАЙЛО і САНДРА
та близька і дальша Родина в Канаді,
США й Україні

У глибокому смутку повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що з волі Всевишнього, 29-го липня 1980 року, відійшов у Вічність, наш Найдорожчий

ЧОЛОВІК, ТАТО, ДІДО, БРАТ, СТРИКО

бл. п.

АНТІН
ГРИЦКОВЯН

проживши 62 роки.

ПАРАСТАС у четвер, 31-го липня 1980 року, о год. 7 30 веч., у похоронному заведенні McNerney Burnadz 371 Lakeview Avenue, Clifton, N.J.

ПОХОРОН — у п'ятницю, 1-го серпня 1980 р. з того ж похоронного заведення, о год. 8 30 ранку до церкви св. Миколая в Пассейку, в опісля на український православний цвинтар св. Андрія у С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:

дружина — ПЕЛАГІЯ
сини:
МИХАЙЛО з дружиною ГАЛИНОЮ
ВОЛОДИМИР
доньки:
ЛЕСЯ ЗАВОЙСЬКА з чоловіком
ЯРОСЛАВОМ
АНЯ ТАТАРЕНКО з чоловіком
СТЕФАНОМ
брат — МИХАЙЛО з дружиною МАРІЄЮ
і дітьми
внуки: ХРИСТИНА з чоловіком МИХАЙЛОМ
ВІТЕК
БОГДАН, ЯРОСЛАВ, МАРКО, ТАНЯ
і ПЕТРУСЬ

ЗВЕРНЕННЯ

(Закінчення зі стор. 1)

мив собі основну істину, що без української держави немає життя українському народові, що без української державності немає для українців людських прав, що за свої національні та людські права український народ мусить боротися. І він бореться за всяких умов і всякими засобами! Довголіття боротьба українського підпілля, збройна боротьба УПА, одчайдушний змаг нескорених в Україні аж до сьогодні говорять про те, що Україна бореться і жертвує всім своїм найдорожчим, щоб — за словами священика УАПЦ о. Миколи Чехівського: „хоч не ми, так наші діти й онуки побачили Україну як вільну й незалежну“.

Не пропали й ідеї СВУ-СУМ та УАПЦ. Вони знайшли своїх послідовників і поклонників поза Україною, які разом з усім нашим народом прямують до спільної мети — побудови української самостійної соборної держави.

У 50-ліття Харківського процесу СВУ-СУМ і розгрому УАПЦ ашануємо пам'ять основоположників і членів СВУ-СУМ, отців Української Автокефальної Православної Церкви — митрополита-мученика Василя Липківського, численних списків, сотні священників і тисячі вірних, що в боротьбі та жертві за самобутність і державну незалежність України жили та вмирали з вірою про остаточної перемоги нашого народу.

Хай пам'ять про них живе серед нас і постійно кличе нас на боротьбу, жертву й перемогу, що прийде у висліді наших змагань і зусиль, як приходять після ночі день.

Президія Секретаріату СКВУ

Листопад 1980

ТАК БАГАТО ЗАЛЕЖИТЬ
ВІД ТАК МАЛО...

ЗВЕРНЕННЯ АДМІНІСТРАЦІЇ „СВОБОДИ“

Зближаємося до закінчення першої половини цього 1980-го року та пірничих підсумків, від яких залежатиме наше планування, а з цим і наша активність у другому півріччі.

У цьому конкретному випадку маємо на думці „Альманах УНС — 1980“. На честь і славу наших передплатників треба сказати, що в цьому році відомин на висилку тієї „книжки року“ був у кожному відношенні кращий, від такого в кількох попередніх роках. Це відноситься однаково, як до кількості тих, які відгукнулися, так і до суми, яку вони за цей альманах впили. Але все це ще далеко від того, що можна б уважати за задовільне та що заохочувало б до продовження такої акції. Бо коли на висилку книжки відгукнувшись задоволено одна третина тих, що їм ця книжка вислана, то це напевно може заохочувати до продовження такої акції. І йдеться тут не про якісь великі суми, але про кілька доларів, отже годі повірити, щоб дві третини читачів „Свободи“ не могли на тих кілька доларів спомогтися.

Отже, треба припускати, що мається тут до діла радше з цілком нормальним і людським недоглядом, переоціненням і подібним, що кожному може трапитися.

І тому ця наша пригадка. Прохаємо всіх тих наших передплатників, які одержали „Альманах УНС — 1980“, і які досі ще не відгукнулися на цю висилку, щоб скористали із доданого до цього заклику формуляра, вповнили його та негайно переслали нам разом із заплатами за альманах та еwentуальною пожертвою на пресовий фонд, яка буде з подякою потверджена на сторінках „Свободи“.

Очевидно, цей наш заклик не відноситься до тих наших передплатників, які з різних причин не можуть собі дозволити на заплату за альманах; їх прохаємо прийняти той альманах, як подарунок від УНС-Союзу. Але ми не думаємо, що таких є аж дві треті частини наших передплатників.

Очікуємо вістки від Вас. Від цього бо, що від Вас очікуємо і що є так мало, може залежати так багато для всієї нашої громади!

АДМІНІСТРАЦІЯ „СВОБОДИ“

Дата: _____

ДО АДМІНІСТРАЦІЇ „СВОБОДИ“:

Ім'я і прізвище _____ Ч. Відд. УНС _____

Address: No. _____ Street _____ City _____ State _____ Zip Code _____

В залученні пересилаю □ (чеком або поштовим переказом □).

\$7.50 — Альманах УНС 1980 р.;

\$ _____ Пресовий Фонд;

\$ _____

Увага! **НОВЕ ВИДАННЯ** Увага!

Цікаві спомини відомого суспільно-громадського і політичного діяча

В. МАКАРА

під заг. **„БОЙОВІ ДРУЗИ“**

Книжка багатолітньою, 416 сторінок друку, тверда оправа. Ціна: \$15.00 (з пересилкою). Книгарням і кольпортерам відповідний опуст.

Замовлення з належністю шліть на адресу:

„Homin Ukrainy“

140 Bathurst St., Toronto, Ont., Canada M5V 2R3

ЗАМОВЛЕННЯ І ПЕРЕДПЛАТА НА
„THE UKRAINIAN WEEKLY“

Просимо витати, вповнити і разом з належною передплатою переслати до Адміністрації „Свободи“

„СВОБОДА“

30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302

Дата _____

Передплата _____

річно для членів УНС — \$5.00, для нечленів — \$8.00

Прошу зарахувати мене до передплатників THE UKRAINIAN WEEKLY

Ім'я і прізвище _____

Address: No. _____ Street _____ City _____ State _____ Zip Code _____

Я є членом УНС, Відд. _____ Я не є членом УНС □

Залучую (чеком □, грошовим переказом □) мою річну передплату □ Пресовий Фонд \$ _____

Загальні Річні Збори оселі ім. Олега Ольжича в Лігайтоні, Па.

Вже від років перед Різдвяними святами Оселя Ольжича переводить загальні річні збори, щоб вибрати нову управу. Цього року, тобто 1979 року, загальні збори склалися з двох частин: перша частина відбулася ще 28-го жовтня 1979 року, яку відкрив уступаючи голова Михайло Белендюк наступним словом, передаючи далі ведення зборів передсідникові д-ру Б. Гнатюкові, який подякував присутнім за довіру і привітав збори від Централі ОДВУ, яку її голова.

На заступника передсідника було обрано інж. М. Ніча. На зборах секретарювала Ульяна Михайлюк.

Після затвердження програми зборів приступлено до вибору номінаційної комісії, в склад якої ввійшли: Орест Грабник, Володимир Зуляк, Володимир Яців, Олександр Процюк та Ярмо Белендюк. До мандатної комісії увійшли: Іван Харамбура, Ігор Хемич та Петро Кіра. Відтак приступлено до звітів поодиноких членів уступаючої управи.

Першим з черги звітував голова Михайло Белендюк. Він щиро дякував усім членам уступаючої управи за сумлінну співпрацю і зазначив, що управа оселі старалася якнайкраще виконати на неї покладені обов'язки. Від економічного піднесення оселі управа влаштувала культурні та розвагові імпрези. Не зважаючи на велике зусилля управи, був помітний певний спад відвідувачів оселі.

Далше в своєму звіті голова скаржився, що від де-

якого часу навіть члени ОДВУ почали менше відвідувати оселю. Дещо довше він торкнувся господарських справ. На його думку необхідно поробити ремонт деяких будинків оселі, а особливо треба викінчити бенкетову залу, з побудовою при ній сцени для різних культурних імпрез.

Далі звітували інші члени управи, після чого велася дискусія в основному відносно фінансового стану оселі. Усі дискусанти були тієї думки, щоб цей стан в наступних роках поправити. Уступаючи голова у дискусії закликав членів ОДВУ більше цікавитися своєю оселею, відвідувати її більш під час сезону, бо в іншому випадку вони можуть оселю втратити, а це могло б відбитися негативно на нашому культурно-політичному та громадському житті.

Після вичерпної дискусії слово забрав д-р Гнатюк. Він старався внести в дискусію трохи оптимістичний настрій, мовляв, жодна з існуючих українських осель сама себе фінансово не оправдує, і якщо вони ще існують, то їхні дефіцити покриваються з різних допомогів дотаций чи фондів. Не зважаючи на сказане, він все ж таки закликав усіх присутніх, а особливо членів ОДВУ, до співпраці на благо оселі, яка вже більше як 20 років виконує громадську та культурно-освітню роботу, головною серед нашої молоді й старшого громадянства.

З технічних причин на цьому зборі було припине-

но, не вибравши нової управи. Тому стара управа на чолі з М. Белендюком залишилася продовжувати свою діяльність аж до скликання наново загальних зборів.

Так звана друга частина загальних зборів відбулася 16-го березня ц. року в приміщенні оселі. Збори відкрив голова Контрольної комісії інж. Іван Харамбура, а на передсідника для дальшого ведення зборів було обрано інж. Михайла Ніча. Після затвердження програми зборів та вибору номінаційної комісії, голова покликвав Контрольну комісію до звіту, за яку звітував Михайло Хомин.

Контроль виявив задовільний стан майна каси й оселі, і на пропозицію з'ясувати було ухвалено уступаючій управі абсолютну, за яку присутні голосували одногласно. Відтак приступлено до вибору нової управи оселі на 1980 рік.

Листу нової управи прочитав голова номінаційної комісії Володимир Зуляк. На голову оселі Ольжича було обрано інж. Івана Харамбуру, на його заступника — Олександра Процюка, секретарем — Надію Лукницьку, фінансовим секретарем клубу — Ігоря Хемича, скарбником клубу — Степана Міляна, фінансовим секретарем оселі — Олександром Процюком, секретарем оселі — Ульяну Михайлюк і на скарбник оселі — Петра Кіру.

Директорами стали: Еміль Каратницький, Ірена Голод, Микола Тарас, Василь Лукницький та Іван Попіль.

Контрольна комісія: мгр Роман Гелетканіч, д-р Петро Ключ, Михайло Хомин та мгр Володимир Яців.

У внесках і побажаннях більшість присутніх цікавилася господарськими справами оселі та її майбутнім.

На закінчення новобраний голова подякував усім учасникам зборів за довіру і за обіцяв по змозі вив'язатися з на нього наложеного обов'язку. Рівночасно він просив у присутніх допомоги та співпраці. Треба зазначити, що інж. Харамбура не вперше є головою оселі Ольжича і він усі рази дуже добре вив'язувався зі своїх обов'язків, то напевно він і тепер зі своїм досвідом з ними дасть собі раду.

Загальні збори другої частини було закінчено відспіванням „Не пора, не пора!“

Д-р Петро Ключ

КОПИ
ПОДорожуєТЕ:

- АВТОМ
- власним або чужим
- АВТОБУСОМ
- ПОЇЗДОМ
- ЛІТАКОМ
- чи КОРАБЛЕМ

всюди і завжди хоронить Вас

акцидентова
грамота
УКРАЇНСЬКОГО
НАРОДНОГО
СОЮЗУ!

КАРПАТСЬКИЙ ЛЕЩЕТАРСЬКИЙ КЛУБ в НЬО ЙОРКУ

владштує з доручення

УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ І КАНАДИ

ТЕНІСОВІ ТА ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ

в дні 29, 30, 31-го серпня і 1-го вересня 1980 року

на кортах „СОЮЗІВКИ“

ТЕНІСОВІ ЗМАГАННЯ

за індивідуальні першості

УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ

АМЕРИКИ І КАНАДИ на рік 1980

І ЗА ЧАШІ

УНСОЮЗУ, „СОЮЗІВКИ“, „СВОБОДИ“

„УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВИКА“

і п-ні МАРІЇ ДУШНИК

в поодинокій грі:

ЖІНОК І ЖІНОК (35 р. і вище), ЧОЛОВІКІВ, МОП., СЕНЬОРИВ (35-44), СЕНЬОРИВ (45 і 55 р.), ЮНАЧОК, ЮНАКІВ (18, 19, 20, 21 і вище р.)

Зголошення до змагань враз із вписовим по \$10.00 приймає:

UNA ESTATE SOYUZIVKA c/o Anya Dydyk Kerkhonkson, N. Y. 12446

до 22-го серпня 1980 р. Зголошення одержані після 22-го серпня, не будуть взяті до уваги турнірною комісією.

ПОРЯДОК ЗМАГАНЬ:

П'ЯТНИЦЯ, 29 СЕРПНЯ — год. 1:00 по пол. на Союзівці: елімінаційна рунда чоловіків. Змагання, які мусять змагатися в цій рунді одержать окреме повідомлення від провдату турніру до середи, 27-го серпня.

СУБОТА, 30-го СЕРПНЯ — год. 8:30 рано на Союзівці: 1-ша рунда юначок (всі групи), сеньйорів (35 р. і 45 р.) та жінок. Год. 8:30 рано в Нью-Полі: 1-ша рунда чоловіків. Год. 10:30 на Союзівці: 1-ша рунда юнаків (всі групи) год. 10:30 в Нью-Полі: турнір переможених. Год. 3:30 по пол. на Союзівці: 1-ша рунда сеньйорів (55 р.).

Час та місце дальших змагань назначить провідник змагань Р. Ракочий ст.

Змагання групи чоловіків, вписовані до елімінаційної рунди на п'ятницю, які не зможуть прийти в цей день, як рівнож ті, що відпадут в елімінаційних, зможуть змагатися в групі переможених.

З уваги на короткий час турніру та велике число учасників, змагання зможуть голоситися тільки до одної конкуренції, яку зазначать точно на реєстраційній листку

на басейні „СОЮЗІВКИ“

СУБОТА, 30-го СЕРПНЯ 1980 РОКУ

о год. 11-й вранці

ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ

ЗА ПЕРШОСТІ УСЦАК-У,

ЗА МАНДРИВНУ ЧАШУ УНСОЮЗУ

У ДРУЖИННОМУ ТОЧКУВАННІ

ТА ЗА МЕДАЛІ І НАГОРОДИ УНСОЮЗУ

у спідуючих конкуренціях для хлопців і дівчат:

8-10 років

25 м. — довільним 25 м. — грудним

50 м. — довільним 4 x 25 м. — гінци

11-12 років

25 м. — довільним 25 м. — грудним

50 м. — довільним 4 x 25 м. — гінци

13-14 років

50 м. — довільним 100 м. — довільним

50 м. — грудним 100 м. — змінним

15 років і вище

50 м. — довільним 100 м. — довільним

50 м. — грудним 100 м. — змінним

4 x 50 м. гінци — довільним 4 x 50 м. гінци — змінним

Обмежень щодо числа учасників в поодиноких конкуренціях не буде.

Змагання (-ки) зможуть брати участь у не більше як 3-ох індивідуальних конкуренціях і один раз в гінци.

Провідник змагань — РОМАН СЛИЖ

Зголошення до змагань, подаючи назву товариства чи організації, ім'я і прізвище, вік, конкуренції і \$1.50 вписове від особи, слід посилати на адресу:

Dr ROMAN SLISH

88 BOXWOOD DRIVE

HERSHEY, Pa. 17033

Tel.: (717) 533-6091

Додаткові зголошення можна подати перед початком змагань на басейні о год. 9:30 рано.

У змаганнях зможуть брати участь змагання (-ки), яких Т-ва є членами УСЦАК.

ЗМАГАННЯ ПРИСВЯЧЕНІ 25-РІЧЧЮ УСЦАК-У

РЕЄСТРАЦІЙНИЙ ЛИСТОК — ДЛЯ ТЕНІСУ ТІЛЬКИ
ПРОСИМО ВИТАТИ ТА ВИСЛАТИ РАЗОМ З ОПЛАТОЮ \$10.00
(Зголошення без вписового не приймається)

1. Ім'я і прізвище: _____
2. Адреса (по-англійськи): _____
3. Телефон: _____
4. Дата народження _____
5. Конкуренція та група в якій змагання хоче брати участь: _____
6. Клубова приналежність: _____

Чеки виставляти на: K.L.K., American Ukrainian Sports Club.

Відбулася Конференція
Представників „Надбузька Земля“

В суботу, 28-го червня, в Джерзі Сіті, Н. Дж., в помешанні п-ва І. І. Н. Кравчук відбулася перша конференція представників земляцького об'єднання „Надбузька земля“ (Сокальщина, Бельщина, Радехівщина і суміжні околиці), в якій взяло участь 12 осіб. Конференцію відкрив головний редактор бюлетеня „Надбузька Земля“ інж. Ів. Кравчук, якого й обрано почесним головою президії. Діловими нарадами проводив ред. Вол. Макар, секретарював д-р Євген Котик. Конференція вислухала звітів з проробленої праці (звітували: І. Кравчук, д-р Е. Жарський, п-і Н. Кравчук, п-і І. Іваницька, В. Макар і — письмово — ред. А. Демус), перевела дискусію, намітила план праці на найближчий рік та обрала тимчасові керівні органи в такому складі:

Комітет: Володимир Макар — голова, Ірена Іваницька і Богдан Казанівський — заступники голови, Ярослав Сербин — секретар, мгр Надія Кух — скарбник, мгр Микола Кравчук — головний редактор і керівник редакційної колегії, Мирослава Лавоська-Крук — вільний член; організаційний референт ще буде визначений.

Редакційна колегія (по-азбучно): інж. Ст. Гела, ред. Анатоль Демус, д-р Е. Жарський, мгр О. Заставний, о. В. Зінко, мгр. Р. Кнш, мгр Ів. П. Костюк, інж. Ів. Кравчук, мгр Микола Кравчук (головний редактор), В. Макар, ред. Ст. Мудрик, д-р Ст. Ріпецький, Богдан Стефанішин, мгр Євген Стефанішин, Тарас Чубатий, мгр Е. Штендера.

Організаційна референтура: Антін Доманчук, Ірина Кашубинська, Микрон Котис, Володимир Мартинюк, Семен Романів, інж. Ів. Хома, Ол. Чиж.

Контрольна комісія: Стефанія Цегельська, д-р Євген Котис, мгр Іван Барзарко.

Лицемірство... (Закінчення зі ст. 2-ої)

Доповіді генеральний секретар ЦК КПСС Леонід Брежнєв.

Із цих обох інформацій наглядно, що партійні голови у намаганні представити совєтському читачеві ці події „по-своєму“, вдаються до неймовірного лицемірства, раз-у-раз підкреслюючи їхні „миролюбиві“ цілі у загарбанні ними Афганістані, якому грозила небезпека від імперіалістів. Та й сьогодні вони не можуть вивести всі військові частини з Афганістану, бож якже залишити „дружній“ афганський народ, коли ж тепер треба йому „допомогти будувати нове життя“.

Homeward Bond.

The road to buying a new home can be difficult. But United States Savings Bonds can make the journey a lot easier.

All you have to do is join the Payroll Savings Plan where you work.

That way, a little is set aside from each paycheck to buy Bonds. Automatically.

You'll be amazed how quickly they pile up. Before you know it, the Bonds have built you a nice down payment.

If you've been trying to save for a new home, buy U.S. Savings Bonds.

And get your savings headed in the right direction.

Take stock in America.
Paid by Ukrainian National Ass'n & "Svoboda" Ukrainian Daily.

Конференція вирішила перевести точний облік колишніх жителів „Надбузької Землі“ у вільному світі і притягнути їх до спільної праці і всесторонньої підтримки при підготові збірника-альманаху „Надбузька Земля“, з тією метою зорганізувати по всіх більших скупченнях місцеві регіональні комітети і збирати грошові фонди; підготувати перший загальний з'їзд колишніх жителів Надбузької землі, що мав би відбутися в травні 1981 року на „Союзівці“ в Кергонксоні, Н. Й.

До того часу зібрати по можливості цілість матеріалів до збірника-альманаху; для зв'язу з членством видавати двічі в рік бюлетень „Надбузька Земля“ і що два місяці Обійнятий лист.

Друге число бюлетеня появилось в липні ц. р. Склад організаційної колегії буде поповнюватися в міру розгортання організаційної і видавничої праці. Докладніші інформації для загалу членства будуть подані в найближчому об'ємному листі.

Тимчасові зв'язкові адреси Комітету „Надбузької Землі“:

I. Krawczuk
711 Newark Ave.
Jersey City, N.J. 07306

M. Krawczuk
1051 Winding Ave.
Bloomington, Ind. 47401

W. Makar
25 Wolsey St.
Toronto, Ont.
Canada
M5T 1A3

ЗБОРН
ВІДДІЛ УНС

НЕДІЛЯ,
10-го СЕРПНЯ 1980 р.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Місячні збори С-ва Прес. Богородиці 36-й Відд. о год. 1:30 по пол. в кафе-терії школи св. Йосафата при 940 Ridge Road 1st у Рочестері, Н. Й. Проситися всіх членів взяти участь у зборах та вирішити належні вкладки. — Степан Говоська, Марія Ковальчук, Параска Деміян.

REAL ESTATE

BUNGALOW COLONY FOR SALE
Ellenville, N.Y. 40 units, pool, casino, winter home, warehouse. Private mortgage, low interest.
(914) 647-4880

FUNERAL DIRECTORS

Richard H. Burnadz
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
McNERNEY BURNADZ FUNERAL HOME
371 Lakeview Avenue
CLIFTON, N.J.
Phone: (201) 772-1880
R. H. Burnadz — J. J. McNERNEY
Funeral Directors
Chapels available through out the Metropolitan Area.

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами в БРОНКС, БРООКЛІН, НЬО ЙОРК І ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegion 4-2588

SINKOWSKY
FUNERAL SERVICE

5885 East Tremont Avenue
BRONX, N.Y. 10465
Tel.: 868-2476

191 Avenue "A"

NEW YORK, N.Y. 10009

Тел.: 674-2630

Директор ЯОСН

СЕНКОВСЬКИЙ

Земельні заходи, похорони в каплиці, похорони в кінці району, міста. Похорони по мінімальним цінам.